

Školske novine OŠ "Vladimir Nazor", Duga Resa, šk.god.2014./2015.

Broj 1, svibanj 2015.

7 IZVORA

NOVIH



Tema broja:

110 GODINA
NAŠE ŠKOLE



Dragi čitatelji !

S velikim veseljem predstavljamo vam prvi broj školskog lista 7 "novih" IZVORA. Marljivo smo pisali, stvarali, istraživali i nadamo se da će vam se svidjeti.

Davnih osamdesetih godina prošlog stoljeća učenici OŠ „Vladimir Nazor“ pokrenuli su svoj školski list pod nazivom 7 IZVORA. U njemu su pisali učenici naše škole među kojima su bili naši roditelji i neki današnji učitelji. Uz malu promjenu imena ponovno smo pokrenuli svima dobro poznati list naše škole.

Ove godine naša škola slavi 110 godina. To je velika obljetnica i svakako glavna tema ovog prvog broja. Tekstovima iz Spomenice, igrokazima i slikama provest ćemo vas kroz povijest škole. Prisjetili smo se nekih događaja i ljudi važnih za našu školu, ali i naš grad.

U prvom broju donosimo vam zanimljive tekstove i vijesti iz ove školske godine. Želimo vas upoznati i s velikim uspjesima pojedinih naših učenika. Tu su naravno likovni i literarni radovi, projekti, anketa te važan intervju s dogradonačelnikom našeg grada.

Želimo se zahvaliti svima koji su sudjelovali u stvaranju ovog prvog broja.

Uživajte u čitanju!

Uredništvo

7 novih IZVORA

- list učenika OŠ „Vladimir Nazor“, D. Resa

Br.1, šk.god.2014./2015. svibanj 2015.

Jozefinska cesta 85, Duga Resa. tel. 844-623

nazordr@gmail.com

<http://os-vnazor-dugaresa.skole.hr/>

Za izdavača: OŠ „Vladimir Nazor“, Duga Resa

Urednica: Antonela Holjevac, 6.a

Članovi novinarske grupe: Antonela Holjevac, Ema

Trgovčić, Rea Malobabić, Lucija Priselac, Leona

Joha, Marta Stojković, Marija Bišćan, Matea

Kapelić, Josipa Spudić, Ana Marija Stojković

Voditeljica novinarske grupe: Draženka Srakočić

Suradnici: učenici OŠ „Vladimir Nazor“,

PŠ Belavići, PŠ Donji Zvečaj, PŠ Zvečaj,

Nikolina Vrbanić, hrv. j., Šimun Pavlović, vj.

Učitelji raz.nastave: Sandra Protulipac Tarabić

Dubravka Maradin, Ivana Požek Malobabić,

Blaženka Čunović, Marina Polović, Mirjana Mamić

Mateša, Gordana Krstulić, Ivica Lisac,

Sanda Halovanić, Natalija Grgurić, eng. j

Lektura: Draženka Srakočić, prof.

Dizajn: Dubravka Maradin, uč. razredne nastave

Crtež s naslovnice: Silvija Brnadić, 3.b

Fotografija: novinarska grupa, učitelji,

voditeljice, ravnatelj

Tisak:



~ 2 ~

GDJE JE ŠTO..

Natjecanja 4

B. Došen, „Anđeli“ 7

Intervju 9

Prvašići
10

Projekt- Bajka 11

Projekt- Stari gradovi 12

Ponovno s velečasnim Odilonom 13

Tema broja: 110 godina naše škole ...
14

English Language Learners 26

Sport 28

Mašta može svašta 30

Anketa 34

Mozgalice 35



RIJEČ RAVNATELJA

Povodom 110. obljetnice postojanja škole „Vladimir Nazor“ u Dugoj Resi, s ponosom mogu reći kako sam dio bogatog života i djelovanja škole od 1987. godine kao učitelj TZK-e, a od 2003. godine ravnatelj škole.

U svom radu imao sam priliku i čast obilježiti 100., a uskoro i 110. godišnjicu škole sa svojim djelatnicima i učenicima. Tijekom ovih godina kroz nju je prošlo nekoliko desetaka tisuća učenika i oko tisuću učitelja, koji su svojim bogatim i raznovrsnim aktivnostima obilježili rad škole koja je i danas prepoznatljiva u svome Gradu, našoj Županiji i šire.

Škola zauzima središnji dio života učenika, ona je njihova svakodnevica, a mnogima i drugi dom. Kako su djeca naša budućnost i svima nama najdragocjenija dužni smo im omogućiti siguran rast i razvoj.

Vizija naše škole je znanje kao najveća vrijednost i kapital! Osobite rezultate postižemo svojim aktivnim radom u odgojno obrazovnom procesu, natjecanjima, kreativnim radionicama, projektima, kulturnim i sportskim događanjima. Kroz kreativnu i poticajnu nastavu omogućavamo svakom učeniku trajna znanja, vještine i navike. Naša je misija da budemo zajednica koja uči u pozitivnom ozračju i zadovoljava potrebe učenika prema stjecanju općih i stručnih kompetencija uz korištenje različitih metoda i oblika rada te stilova učenja i poučavanja.

Naša je vizija također otvoreno komuniciranje između svih subjekata, poticanje aktivnog uključivanja učenika, roditelja i lokalne zajednice u aktivnosti škole te zajedničko rješavanje problema. Naša škola teži europskoj dimenziji i jedinstvu znanja.

Zahvaljujem svim bivšim i današnjim učiteljima i ostalim djelatnicima na njihovu trudu i doprinosu u radu škole. Svoj djeci današnje generacije i budućim polaznicima naše škole želim sretno odrastanje kroz uspješno školovanje.

Radujemo se i veselimo s djecom. Učimo zajedno da naša djeca imaju lijepo i bezbrižno djetinjstvo. Ljubav i nesebičnost čine čuda. Darujmo našoj djeci još više ljubavi i pažnje, još više lijepih riječi i druženja.... Proslavimo 110. rođendan naše škole. Vaš dolazak, Vaša podrška i Vaša radost, najbolji su nam poticaj i nagrada!



Ravnatelj: Krešimir Božičević

Natjje

Pregled rezultata ostvarenih na županijskim i više rangiranim natjecanjima s osvojenim nagradama od 1. do 3. mjesta.

Županijska natjecanja:

Osvojena prva (1.) mjesta:

1. **Povijest:** Karla Movre, 7.r.
2. **Geografija:** Tena Bišćan, 5.r.
3. **TZK: odbojka (cure) od 6. do 8. r.**
Laura Halavanić, 7.r. Antonela Holjevac, 6.r.,
Mia Kovačić, 8.r., Rea Malobabić, 6.r.,
Lara Maradin, 8.r. - kapetan ekipe,
Hana Moguš, 8.r., Ana-Marija Stojković, 7.r.,
Barbara Stojković, 8.r., Marta Stojković, 8.r.,
Laura Šimić, 6.r., Petra Trček, 6.r.
Matea Vinski, 7.r.

Stolni tenis (cure)

Sara Malobabić, 7.r., Ana Stepinac, 7.r.,
Paula Maradin, 7.r., Lana Stepinac, 5.r.

Judo (cure)

Marija Grgurić, 2.r., Iva Tomas-Kosijer, 3.r.,
Sara Grgurić, 5.r., Antonela Holjevac, 6.r.,
Hana Tomas-Kosijer, 8.r.

4. **Informatika:** Ante Blašković, 8.r.

Osvojena druga (2.) mjesta:

1. **Matematika:** Ante Blašković, 8.r.
2. **Geografija:** Danijel Fudurić, 7.r.
3. **Vjeronauk - Vjeronaučna olimpijada**
Ante Blašković, 8.r. Danijel Fudurić, 7.r.
Karla Movre, 7.r. Hana Tomas - Kosijer, 8.r.
4. **Njemački jezik:** Adrijana-Željka Perušić, 8.r.

Međužupanijska - Regionalna natjecanja:

Osvojeno drugo (2.) mjesto:

1. **TZK:** - stolni tenis (cure)

Osvojeno treće (3.) mjesto:

1. **TZK:** - odbojka (cure) od 6. do 8. razreda

Državna natjecanja:

1. **Vjeronauk:** Lucija Rutar, 5.r,
Duhovno pjesničko stvaralaštvo
Nagradu je primila u Križevcima 25.4. 2015.

2. TZK - Judo:

Marija Grgurić, 2.r. Iva Tomas-Kosijer, 3.r.
Sara Grgurić, 5.r., Antonela Holjevac, 6.r.,
Hana Tomas-Kosijer, 8.r.

Mentori - voditelji natjecanja:

Hrvatski jezik - Milenka Pervan - Stipić
Matematika - Branka Benković
Geografija - Štefica Šavor
Povijest - Nikolina Sudac
Tjelesni - Tomislav Grgurić
Vjeronauk - Šimun Pavlović
Informatika - Snježana Černelić
Njemački jezik - Nataša Jakšić

Na svim natjecanjima, a natjecali smo se u svim predmetima, sudjelovao je veliki broj naših učenika/ca, posebno u sportskim aktivnostima, u likovnom stvaralaštvu, na Vjeronaučnoj olimpijadi i na Klokane. Bilo je još puno dobrih rezultata, od 4. do 10. mjesta, koja zaslužuju pohvale i nagrade.

Ovi su uspjesi za najveću pohvalu!

canja



LIDRANO

Našu školu na općinsko/gradskom natjecanju, održanom u OŠ Barilović 21. siječnja, predstavljalo je 9 učenika: Renato Živčić i Laura Cindrić iz 8.b u scenskom stvaralaštvu, Mihael Štajduhar i Tin Biličić iz 8.a u skupnom recitalu, Karlo Prpić iz 5.c i Emma Tomac iz 4.a u pojedinačnom recitalu.

Leona Joha i Barbara Stojković iz 8.b s novinarskim odnosno literarnim radom te Antonela Holjevac iz 6.a s literarnim radom. Na sljedeću razinu natjecanja, županijsku, koja se održala 5. veljače u kazalištu "Zorin dom" u Karlovcu, plasirale su se: Emma Tomac s recitalom "Želim/ne želim biti

bolesna" autorice Sanje Pilić i Antonela Holjevac s literarnim radom "Kad moja majka govori". Rad Antonele Holjevac bio je predložen za Državnu smotru Lidrano. Čestitamo!



Osjećam se tako sigurno, tako voljeno. Ima i mjesto gdje majka govorom nježnog poljupca na kraju dana bude mir i odmor. To je naš dom. Tu je govor njenih tihih koraka uvečer, užurbanih ujutro koji me bude, govor nježnog dodira za doviđenja, govor kojim me traži, ispituje pogledom, osluškuje. Majka je i govor šuteći, govor školjke, govor dragulja, praštanja, strpljenja. Neizrecivo nešto! Zato često sanjam divne snove. Sanjam kako letim u neka daleka carstva. Sanjam neka polja puna cvijeća i jednu trešnju rascvjetanu. Sanjam stablo jabuke i mirisne jagodice, sanjam sretnu djecu kako jure. Svako dijete smo ja i ona. Svaki glas smo ja i moja majka. S njom u životu sve počinje. Želim se nakratko vratiti na početak kad smo s proljećem šetale uz Mrežnicu i kad sam po prvi puta na ljuljački osjetila malo straha. Mrvicu samo. Lagano me ljuljala. Kosa mi je lepršala baš poput njene na povjetarcu. Tada sam osjetila njen miris, majčinski, zaštitnički, opojan. I danas slijedim govor njenog mirisa. Šaputala mi je nježno na uho: „ Ne boj se“. I pobijedila sam ljuljačku i strah! Ja i Ona! Imala sam haljinicu modre boje njenih očiju i veliki osmijeh sunca koje sam vidjela kroz zelene krošnje njenog govora. Letim! Letim! Začarana ljuljačka mog djetinjstva još je ondje i ljuljaju se neka nova djeca. Danas šećem uz obalu sama. Ne žurim. No majčin glas me vrati. Sunce zalazi. Oko mene titra sjaj sjećanja. Voljela bih vidjeti te tajanstvene staze kamo sunce odlazi, ali moram kući. U povratku uberem stručak ljubičica na livadi za moju majku i trčim k majci. Hvala, sunce moje - rekla je! I zaista kao da je sunce ponovo zasjalo i vratilo dan na trenutak. Neizrecivo nešto! Tako je uvijek kad moja majka govori.

Antonela Holjevac, 6.a razred

KAD MOJA MAJKA GOVORI

Moja majka je moja ruža, moja modra šumarica, ljubičasta ljubičica, moja potočnica i bijela tratinčica. Tako je nježna i mirisna, neslomljiva i snažna. Moje sunce sjajno. Moja tajna samo za mene satkana i čuvana. Moj mjesec koji ne posustaje pred mrakom. Moja voda koja me uvijek pokreće. Moja ptica. Ona koja je iznad svih i slobodna! Majka! Simbol savršenosti i neiscrpno nadahnuće. Mnogo je ruža, zvijezda, zalazaka sunca, leptira, ali na svijetu je samo jedna riječ velika i duboka. Ona je uvijek sama za sebe. Izgovaramo je nježno, toplo, ponosno, gordo... Mami! Nitko, baš nitko ne ostaje ravnodušan. Posve je svejedno dozivamo li majku, mamu, mater. Uvijek nas čuje. Uvijek se okrene, stane, pogleda i voli. Bezuvjetno! Kad moja majka govori, riječi mile dušu obasjaju. Riječi nježne poput mimoze, tajnovite i plahovite, tihe, tajanstvene, nesebične, brižne, iskrene, mudre. Kad moja majka govori čudesu se događaju. Tugu se pretvara u radost, livada se ispuni čarolijom raskošne ljubavi. Blagi lahor nosi mi njen glas, a govor njenih koraka ples. Divnog li djetinjstva!

SUMMA CUM LAUDE!

NAGRADE

Lucija Rutar, učenica 5.a razreda naše škole, postigla je veliki uspjeh na Državnom natjecanju hrvatskoga duhovnog dječjeg stvaralaštva pod nazivom „Stjepan Kranjčić - Tvoja sam svijeća“. Natjecanje je održano u žanrovima poezije, proze, dramskog igrokaza i likovnog stvaralaštva. Lucija se natjecala u žanru poezije s pjesmom „Kruh naš svagdašnji“ koju je o Danima kruha 2014. godine izvela na svečanoj školskoj akademiji uz blagoslov kruha i plodova zemlje. Između 185 prispjelih radova iz svih hrvatskih krajeva Lucija je dobila nagradu najvišeg ranga koja će joj biti dodijeljena u Križevcima 25. travnja 2015. godine na svečanoj priredbi.

Odlukom Stručnog ocjenjivačkog povjerenstva Lucija će svojom pjesmom nastupiti u recitalu zajedno s još nekoliko nagrađenih sudionika. Njezina će se pjesma tiskati u Zborniku koji će joj biti uručen kao nagrada na spomenutoj svečanoj akademiji.

KRUH NAŠ SVAGDAŠNJI

U POLJU PŠENIČNIH TRAVA
KRUH BUDUĆI SPAVA.

ZELENO MORE ZALIJEVAJU KIŠE,
MILUJE SUNCE I VJETAR NJIŠE.

A KAD' SE NA GLAVICI KRUNA POZLATI
KOSAC POKOSI ZLAČANE VLATI.

U MLINU BRAŠNO SE MELJE,
BIJELO K'O SNIJEG ŠTO PREKRIO SVE JE.

PEKAR S KVASCEM I VODOM GA SLJUBI
NA RADOST MALIH I VELIKIH LJUDI.

U PECIVO, KIFLU, BUHTLU IL' KRUH
ŠTO RADUJE NEPCE, OKO I NJUH.

BOGU ZAHVALJUJE SVATKO!
I RATAR, I KOSAC, I MLINAR, PA PEKAR,
I OD NAS SVATKO!

Lucija Rutar, 5.a

Nagrađeni i pohvaljeni na likovnom natjecanju „Slavini mladi akvarelisti“

Dana 27. ožujka 2015. učenice 7.a Ana Stepinac i Matea Vinski te njihova mentorica, učiteljica likovne kulture, Nevenka Mikulić, prisustvovala su proslavi Dana škole OŠ „Slava Raškaj“ Ozalj i svečanoj podjeli nagrada i priznanja za likovne radove na natjecanju za učenike osnovnih škola Karlovačke županije „Slavini mladi akvarelisti“. Učenici Ani Stepinac dodijeljena je nagrada za likovni ostvaraj, a Mateji Vinski posebna pohvala. Također su i ostali učenici naše škole koji su svojim radovima sudjelovali na ovom natjecanju dobili pohvalnice, a učiteljica Nevenka Mikulić zahvalnicu. Na izložbi je svoje mjesto dobio i rad učenice Marte Stojković.



Ana Stepinac, 7.a



LIK 2015 - natjecanje iz likovne kulture

Ovogodišnji LIK 2015 - natjecanje iz likovne kulture, odveo nas je u 50-te i 60-te godine 20. stoljeća u vrijeme pop arta. Upoznali smo se s karakteristikama slikarstva tog razdoblja u povijesti umjetnosti te radom i djelima najvećeg predstavnika pop arta, Roya Lichtensteina. Njegova djela bila su nam motivacija, a zadatak iskušati se u takvom načinu slikanja. Radove smo gradili osnovnim bojama, akromatskim bojama, plohom, crtom, rasterom točaka i crta te koristili tekst. Nastalo je mnoštvo prekrasnih radova. Najbolji radovi izabrani su prema ostvarenosti zadanih propozicija, originalnosti i neobičnosti u radu te urednosti te su nas predstavljali na županijskom natjecanju. Radovi Petre Krivačić, Karle Movre i Monike Klokočki bili su također izloženi na županijskoj izložbi u galeriji „Leptir“ u OŠ „Braća Seljan“ u Karlovcu.

Ema Trgovčić iz 6.a svojim radom sudjeluje na izložbi „Tradicija i suvremenost“ u Mimari u Zagrebu. Izložba je otvorena 5.5.2015.-12.5.2015.

ANĐELI

Krila im
perjem
prekriva
u njima
dobrota
otkrivena.

Haljine im
bijeke i čiste,
nad nama bdiju
te zvijezde bistre.

Aureola im
sjajna i čista,
ko Danica
zvijezda na
nebu blista.

Pjev njihov
osluškuj ti,
oni su
anđeli čuvari.

Bruno Došen



Objavljena zbirka pjesama Brune Došena „Anđeli“

Bruno je 14-godišnji dječak toplog i nježnog pogleda, te zaraznog osmijeha. Pohađa 7. razred naše škole i odličan je učenik. Iako boluje od cerebralne paralize koja ga sprječava da trči sa svojim vršnjacima, njegova upornost i optimizam pobjeđuju sve životne nedaće.

Dokaz tome je i njegova prva zbirka pjesama „Anđeli“ čija je promocija bila na Cvjetnicu, 29.ožujka 2015. u Demokratskom rasadniku u Dugoj Resi.

Na pisanje su ga potakli najdublji osjećaji, a zbirka je rezultat višegodišnjeg truda, prvenstveno Bruninog, a zatim i svih dragih i njemu bliskih ljudi koji su mu pomogli da ova zbirka ugleda svjetlo dana. Bruno u zbirci progovara o životu oko sebe, o onome što osjeća, vidi i spoznaje.

Bruno je poseban dječak, što zna svatko tko ga je upoznao. Vjerujem kako će nam još puno toga reći svojim pjesmama. Vrijeme je pred njim...

Mirjana Mamić Mateša

DUGA RESA



Naš grad se smjestio u podnožju brda Vinice na obalama modrozeleno ljepotice rijeke Mrežnice. Povijesni izvori Dugu Resu po prvi puta spominju 1380. godine. Od tog vremena Duga Resa se postepeno razvijala od sela do mjesta, a 1993. godine dobiva status grada.

O postanku imena Duge Rese postoji nekoliko tumačenja. Jedni smatraju da je ime grada nastalo prema riječi „resa“ koja predstavlja dio narodne nošnje ili po kopnenoj biljci „resi“ kojom je bio prekriven ovaj kraj. Neki izvode ime iz biljke „resine“ koja raste u vodi, a neki ga vežu uz ime gostioničarke Reze koja je u Dugoj Resi imala gostionicu.

Izgradnjom Jozefinske ceste (1780. g.) koja je vodila od Karlovca do Senja te željezničke pruge Karlovac-Rijeka (1873. g.) naglašen je geoprometni značaj, a gospodarski razvoj započinje 1884. godine kad je u Dugoj Resi osnovana Pamučna industrija.

U današnje vrijeme se ne možemo hvaliti s razvijenom industrijom ali se dičimo očuvanom prirodom čija će ljepota privući svakog prolaznika. Iako je Duga Resa gradić i naša su srca mala, ali u njh stane puno ljubavi za najdraži nam grad na svijetu.

U GRADU...

Učenici 2.a i 2.b razreda sa svojim učiteljicama Ivanom Požek Malobabić i Blaženkom Čunović u sklopu projekta Učenik građanin te prema planu i programu Upoznajem svoje mjesto, posjetili su Gradsko poglavarstvo i razgovarali s dogradonačelnikom gosp. Tomislavom Boljarom. Uz nova saznanja o radu i vođenju grada, učenici su se i zabavili glumeći gradonačelnika te postavljali i odgovarali na pitanja svojih prijatelja.



INTERVJU

Zbog neodgodivih obveza gradonačelnik Duge Rese gospodin Ivan Baršić nije mogao prisustvovati našem malom sastanku u Gradskoj vijećnici stoga je na sva pitanja naših predstavnica Z. Anje Furdek i Anamarije Biščan spremno i strpljivo odgovorio naš dogradonačelnik Tomislav Boljar.



Je li teško biti dogradonačelnik?

Sve što radim pokušavam odraditi što bolje, uz puno truda. Rekao bih nije ništa lakše niti teže od bilo kojeg drugog posla.

Koliko sati na dan radite?

Ovisi, kako koji dan. Radim uvijek oko desetak sati dnevno ponekad navečer i vikendom.

Jeste li kada doživjeli neugodnost na poslu?

Ovo nije moj prvi posao. Na svakom poslu čovjek doživi neugodnost pa tako i na ovom. Uvijek postoji netko tko je nezadovoljan učinjenim pa više, ljuti se i slično. Najvažnije je svoj posao odraditi što bolje i kvalitetnije, tada ni te neugodnosti nisu tako važne.

Koji su Vam ciljevi i što Vam je najvažnije?

Trenutno nam je cilj jedan veliki projekt za kojeg skupljamo potrebne papire i nadamo se da ćemo dobiti potrebne novce, kako bi Duga Resa bila bolji i ljepši grad za sve nas te da i vi želite u njemu ostati i zasnovati obitelj.

Koji su najveći problemi u Dugoj Resi?

Najveći problemi u Dugoj Resi ali i u cijeloj Hrvatskoj su nezaposlenost te slaba proizvodnja i industrija. Najveći problem su nova radna mjesta.

Koje ste škole završili i kakav ste bili učenik?

Osnovnu školu završio sam u OŠ „Ivan Goran Kovačić „ i bio sam odličan učenik, zatim sam išao u karlovačku Gimnaziju te na fakultet gdje više nisam bio baš tako dobar student. Završio sam Poslovnu školu na engleskom jeziku koja se priznaje u cijelom svijetu. Svi mi imamo svojih boljih i lošijih trenutaka u životu pa tako i ja.

Pamtite li posebno nekog svog učitelja?

Pamtim sve svoje učitelje, pa tako i učiteljicu iz prvog razreda koja mi je bila samo jednu godinu jer je otišla u mirovinu. Imao sam tu sreću da sam imao sve dobre učitelje, a čini mi se da i vi imate isto takvu sreću.

Koji predmet u školi Vam je bio najdraži?

Najdraža mi je bila Matematika, Geometrija i Geografija.

Naša škola ove godine u mjesecu svibnju slavi svoju 110. godišnjicu.

Želite li nešto poručiti našim učenicima i učiteljima?

Slušajte svoje učitelje jer oni vas zbilja vole i žele vas naučiti svemu što god mogu kako bi vam kasnije u životu bilo lakše. Nastavite i dalje s dobrim radom i budite dobri jedni prema drugima.

Našem dogradonačelniku poklonili smo i pročitali dvije pjesme naših učenika.

PRVAŠIĆI U ŠKOLSKOJ 2014./2015. GODINI



Svake školske godine događa se smjena generacija, pa su tako u 2014. godini u našu školu krenuli neki NOVI KLINCI.

Učiteljica 1.a razreda Sandra Protulipac Tarabić ima 25 prvašića, a učiteljica 1.b razreda Dubravka Maradin 24. I naše područne škole upisale su prvašiće. U PŠ Belavići ove školske godine učiteljica Ana Popovački ima ih 7, u PŠ Donji Zvečaj 2 đaka dobila je učiteljica Sanda Halovanić, a u PŠ Zvečaj učiteljica Božica Barešić ima 3 prvašića. Svi su na početku školske godine bili još dosta razigrani, ali sada su to već pravi mali đaci koji svakoga dana sve više napreduju i stječu nova znanja i vještine. Osim toga, oni su se i osamostalili, pa većina učenika u školu i iz škole ide sama, a ima i dosta onih koji sami putuju autobusom. Stekla su se i nova prijateljstva, nove ljubavi... A što nas još sve čeka do kraja 4. razreda, vrijeme će pokazati...

Sretno svima!!!



BAJKOVIT POČETAK ŠKOLOVANJA



PROJEKTNA NASTAVA U 1. A I B RAZREDU



„BAJKA“

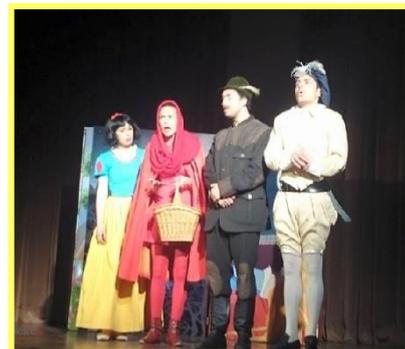
Ove se školske godine u prvim razredima provodi projekt na temu „Bajka“. U sklopu nastave provedene su razne aktivnosti, integrirani dani, posjeti, radionice vezane uz ovu temu. Prvu lektiru, poznatu bajku „Crvenkapicu“, čitala nam je naša knjižničarka u školskoj knjižnici. Učenici su doživljaj čitanja bajke izrazili likovnim radovima. U bajkovitom mjesecu prosincu održana je radionica u kojoj su roditelji zajedno s djecom izrađivali bajkovite rekvizite kao što su krune i čarobni



Uveli smo bajke i u našu školu i održali jedan integrirani dan u kojem su učenici, preruseni u likove iz bajki, glumili, pjevali,



Gledali smo i veoma zabavnu i duhovitu kazališnu predstavu „Grimmix“ u kojoj su na zanimljiv način izmiješane najpoznatije bajke braće Grimm.



Pisali su i o tome kako bi po njima izgledala škola iz bajke, škola u kojoj bi sve bilo kao u najljepšoj bajci. Evo nekih navoda:

„Škola iz bajke imala bi ploču koja bi bila slap, a umjesto klupa u učionici bi stajale kade, za svakog učenika po jedna.“ (Leon)

„U sportskoj dvorani imali bismo bazen i puno balona.“ (Jana)

„U takvoj bi se školi svaki dan jele palačinke i muffini!“ (Luka H.)

„Zadaća bi se pisala sama od sebe!“ (Hana)

„U predvorju bi stajao veliki trampolin na kojem bi sva djeca mogla skakati.“ (Marija)

„U kuhinji bi bio švedski stol“ (Ivano)

„Škola bi bila od slatkiša“ (Jana Gabi)

PROJEKT: Stari gradovi i utvrde našeg zavičaja

3.a i 3.b razred



Projekt "Stari gradovi i utvrde našeg zavičaja" planiran je u sklopu nastave Prirode i društva, a korelacija je ostvarena i s drugim nastavnim predmetima. Učenici su istraživali putem različitih medija sadržaje vezane uz zadani projekt i prezentirali ih različitim oblicima rada i na različite načine.



3.a - KNJIGA



U dva mjeseca, koliko smo se bavili ovim projektom, upoznali smo 10 starih gradova (Dubovac, Ogulin, Ozalj, Bosiljevo, Novigrad, Ribnik, Barilović, Modruš, Cetin i Slunj).

Kao sastavni dio projekta imali smo i zanimljiv kviz koji nam je poslužio za vrednovanje stečenih znanja vezanih uz prošlost našeg zavičaja, te različite enigmatske sadržaje.



3.b - PLAKATI

Projekt smo završili 18. ožujka 2015. terenskom nastavom na kojoj su učenici mogli vidjeti i utvrditi sve o čemu su učili. Posjetili smo grad Karlovac (Gradski muzej Karlovac i stari dio grada), te stare gradove Ozalj, Novigrad i Ribnik. Možemo zaključiti kako je ovaj projekt poslužio kako bi zainteresirao učenike za prošlost našeg zavičaja, te im približio način života naših predaka. Sudeći po interesu i zalaganju djece ovaj projekt bio je vrlo uspješan.

Učiteljice: **Marina Polović i Mirjana Mamić Mateša**

Izvješće s terenske nastave

Učenici 3.a i 3.b razreda dana 18.ožujka 2015. išli su na terensku nastavu.

Krenuli smo u 8.30 ispred škole. Posjetili smo grad Karlovac i 3 stara grada u okolici. U Karlovcu smo obišli Gradski muzej, prošetali središtem grada i Promenadom, te vidjeli crkvu Presvetog Trojstva, Pavlinski samostan, Glazbenu školu, Gradsko kazalište Zorin dom i Miljokaz. Nakon toga uputili smo se prema Starom gradu Ozlju gdje smo razgledali zavičajni muzej. Obišli smo i Stari grad Ribnik te Stari grad Novigrad. Vratili smo se oko 14 sati.

Ova terenska nastava bila je vrlo poučna i zanimljiva.

Antonio Bišćan, 3.b



ENIGMATIKA

STARI GRADOVI U NAŠEM ZAVIČAJU osmosmjerka

D	N	R	I	B	N	I	K	B	C
R	O	O	G	O	Y	R	A	M	E
E	Z	G	V	S	I	R	T	O	T
Ž	A	R	U	I	I	D	M	D	I
N	L	U	A	L	G	E	W	R	N
I	J	O	O	J	I	R	U	U	D
K	E	V	T	E	G	N	A	Š	I
W	I	P	W	V	E	M	V	D	N
Ć	D	U	B	O	V	A	C	Y	F
D	S	L	U	N	J	M	B	W	P

BARILOVIĆ
DUBOVAC
RIBNIK
NOVIGRAD
OGULIN
OZALJ
SLUNJ
BOSILJEVO
MODRUŠ
CETIN
DREŽNIK



3. b

HJ - istražili smo narodne bajke iz Karlovačke županije i prikazali ih u obliku stripa

- 1.Kako je Koren kovač sve vragove zastrašio
2. Grofova zla mater
- 3.O gušteru mladoženji
- 4.Kako je jedan mladić oženio zmiju
- 5.Kako su vještice udale lijenu djevojku za grofa

NAŠ PONOVI SUSRET

Velečasni Odilon u Hrvatskoj je već devet godina. Radi kao vikar u jednoj zagrebačkoj župi i priprema doktorat. Nakon što završi svoje obrazovanje, želi se vratiti u domovinu kako bi pomogao da njegovi mali sunarodnjaci dobiju priliku koja je njemu pružena.

Mi smo se rodili s tenisicama

Velečasni Odilon Gbenoukpo Singbo održao je trodnevnicu u dugoreškoj župi bl. Alojzija Stepinca, zaštitnika župe, od 30. rujna do 2. listopada 2013. godine. Tom prigodom nismo mogli propustiti druženje s jednim crnim afričkim svećenikom iz daleke zemlje pa smo ga zamolili da posjeti našu školu i učenicima ispriča svoj trnovit put do uspjeha i osobnog zadovoljstva.

Mlad, simpatičan, iskren i drag, svojim predavanjem oduševio je učenike naše škole. Rođen je u državi Benin, na zapadnom dijelu afričkog kontinenta, uz Atlantski ocean. Njegova je domovina najpoznatija po tome što pripada najsiromašnijim zemljama današnjega svijeta. Ekonomija Benina je nerazvijena, temelji se na poljoprivredi, proizvodnji pamuka, a u nekim dijelovima zemlje čak je dostupna i ADSL usluga.

Svoje predavanje započeo je pričom o teškom školovanju i odrastanju. „ U Africi se djeca raduju školi i svi žele ići u školu, što nije slučaj s djecom i mladima u Hrvatskoj“, naglasio je velečasni Odilon, a sveprisutne iznenadio ovom rečenicom. Govorio je o svom siromašnom životu. Premda odlikaš i uvijek najbolji u školskim klupama, provlačio se kroz razrede jer njegovi roditelji nisu mogli platiti školovanje. Do sedmog razreda nije se obuvao jer nije imao što obući. Ujak mu je tada kupio tenisice koje su mu prijatelji ukrali samo nekoliko dana poslije. „ Bio mi je to najteži dan u životu!“ posvjedočio je. „ A kada ste vi prvi puta obuli svoje tenisice?“ Slijedilo je nekoliko jednoglasnih odgovora: „ Mi smo se rodili s tenisicama!“ Posebno je zanimljivo bilo slušati kako su ga učitelji izbacivali iz škole jer nije platio školarinu. Znao bi doći na sat, slušati, zapisivati, a čim bi ušao drugi učitelj odmah bi ga izbacio van jer nije platio školarinu. Znao se je vraćati, ispitivati prijatelje što su učili te na taj način slagao svoju riznicu znanja. Uvijek bi poneki učitelj prepoznao njegovu darovitost, platio bi mu školovanje te mu omogućio polaganje ispita i daljnje školovanje. U gimnaziji su opet nedostajala financijska sredstva. Živio je kod čovjeka kojemu je stanarinu plaćao fizičkim radom u polju. Kod tog „gazde“ morao je poštovati i jedno čudno pravilo. Morao je izlaziti kroz prozor, a ne kroz vrata. „ Gazdino“ praznovjerje. „ Bog me je kasnije pozvao na svoju njivu“, kaže velečasni Odilon. Roditelji nisu odmah bili oduševljeni tom idejom. Muško dijete je ipak ono koje ostaje kod kuće i nastavlja obiteljsko prezime. Danas je situacija drugačija. Roditelji su ponosni na svoga sina. Nakon gimnazije susreo se s jednim hrvatskim misionarem, vlč. Štefanom iz Varaždina koji mu je ponudio studiranje u Hrvatskoj. Dolaskom u Zagreb upisuje Teološki fakultet. Još uvijek je u Hrvatskoj. Pastoralno radi s djecom i mladima u župi sv. Marka Križevčanina u Zagrebu.

U školi se često održavaju predavanja, ali nitko do sada nije ostavio upečatljiv dojam kao ovaj poseban svećenik. Po prvi puta dvorana je bila u tišini i s pozornošću su se pratile riječi velečasnog Odilona. Oduševio nas je čistim hrvatskim izgovorom, jednostavnošću, pristupačnošću, spontanošću, osmjehom koji nije silazio s lica tijekom cijelog predavanja, a ponajprije svojom životnom pričom. Njome nam je uspio prenijeti poruku kako upornost, želja za učenjem i mukotrpan rad mogu dovesti do uspjeha i osobnog zadovoljstva u ovom vrtlogu života.

Leona Joha, 8.b

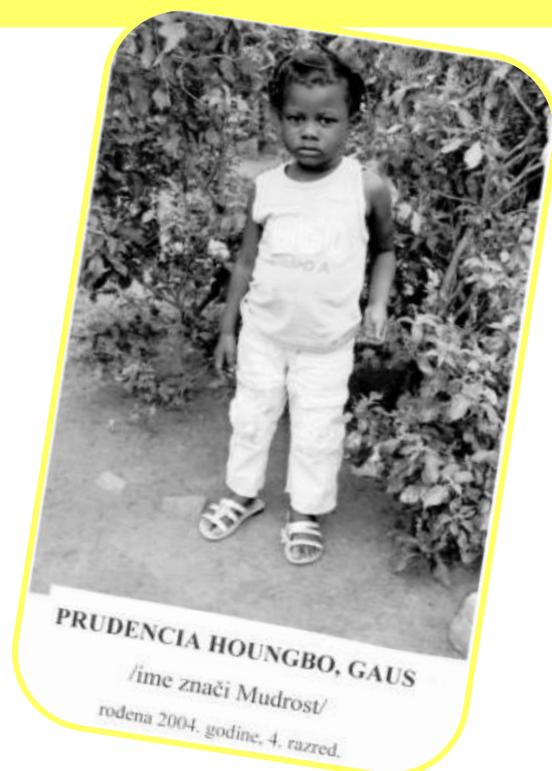
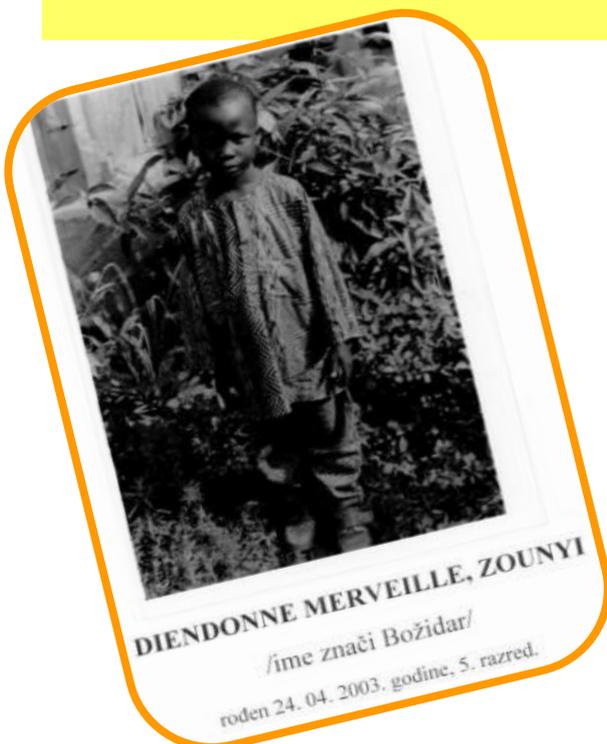
S ODILONOM!



Znanje povezuje svijet

Školovanje u Beninu, jednoj od najsiromašnijih afričkih država, iako je obvezatno, plaća se, zbog čega mnoga djeca ne idu u školu. 30. listopada 2013. o tome problemu te o svome životu govorio je velečasni Odilon u Osnovnoj školi „Vladimir Nazor“ u Dugoj Resi. Kako je i sam bio siromašan učenik kojeg su učitelji tjerali iz škole jer nije mogao platiti školarinu, priča je na dugoreške osnovnoškolce ostavila snažan dojam. Nakon susreta s afričkim svećenikom u učenicima se rodila ideja za prikupljanjem novca za školovanje dvoje djece u Beninu. Učenici od 5. do 8. razreda prikupili su 4100 kuna što je dovoljno novca za školovanje dvoje učenika. Naime, prema dostupnim informacijama, cijena školovanja jednog učenika u toj afričkoj zemlji iznosi 100 eura. „Radi se o našoj nakani kako bismo pomogli jednom našem vršnjaku i vršnjakinji, jednoj curici i dječaku u vašoj domovini. Našim malim darom htjeli bismo omogućiti njihovo redovito školovanje“, rekli su učenici velečasnom Odilonu na ponovnom susretu u Zagrebu 22. prosinca 2014. Učenici Osnovne škole „Vladimir Nazor“ omogućili su školovanje djevojčici i dječaku. Prudencija Hougbo, učenica je 4. razreda, a dječak Diendonne Merveille Zounyi-Bozidar-Bozji dar, učenik petog razreda. Još jednom su djeca i u teškim ekonomskim trenutcima koja pogađaju i njihovu zemlju pokazala razumijevanje i osjetljivost za probleme djece u drugim državama.

Marta Stojković, 8.b



1905.g.



1964.g.



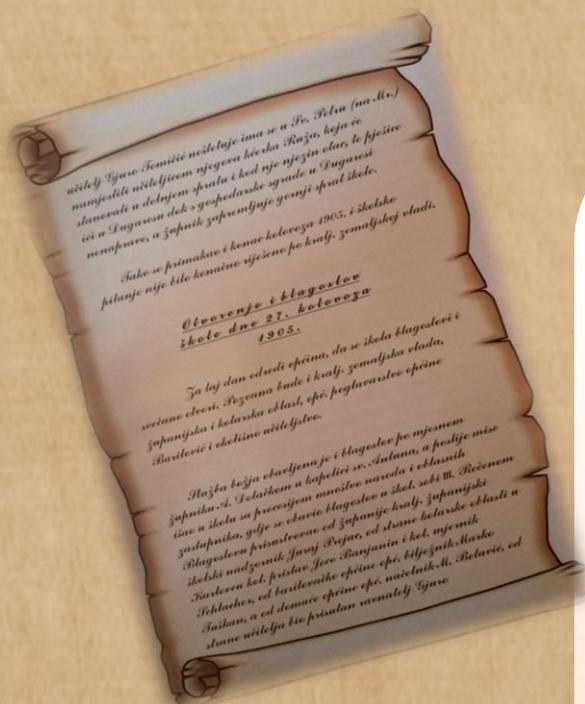
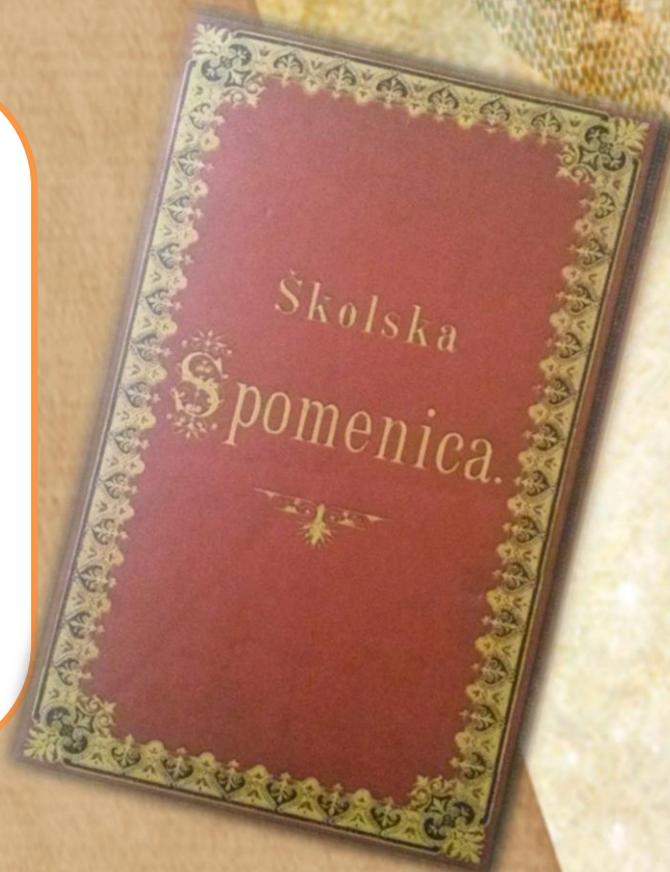
2015.g.



110 godina škole

"Vladimir Nazor"

Spomenica škole trajni je dokument u kojemu škola vodi zapise o redoslijedu važnih događaja u povijesti škole. One su ljetopisi s nizom podataka o učenicima i učiteljima, o ustrojstvu škole, ali u njih su bilježeni običaji, događaji, svekoliki način života u nekome naselju, ali i promjene u društvu i državi.



U našoj školskoj spomenici zapisano je davne 1905.godine

27. kolovoza 1905. odredi općina da se škola blagoslovi i svečano otvori.

Pozvana bude i kraljevska zemaljska vlada, županijska i kotarska oblast, općinsko poglavarstvo općine Barilović i okolišno učiteljstvo.

Služba božja obavljena je u kapelici sv. Antuna po mjesnom župniku Aleksi Dolečkom, a poslije mise išla procesija naroda i oblasnih zastupnika u školu .





1905. godina



Škola je imala 4 učionice i isto toliko stanova.

U školu je upisano 142 djevojčice i 131 dječak te 38 učenika u opetovnicu.

Školu su polazila djeca iz Duge Rese, Gornjeg i Donjeg Mrzlog Polja, Petrakovog Brda, Vinice i Varoša.



OTVORENJE ŠKOLE

ŽUPNIK (*blagoslov škole*):

Draga braćo i sestre, radostan sam što sam danas s vama i što zajedno dijelimo ovaj veliki događaj za naše mjesto, a to je otvorenje škole.

Također moram podsjetiti da je u župnom mjestu Svetom Petru postojala pučka škola od vladanja Marije Terezije, od 1771.godine, a mjesto Duga Resa pripadalo je pod istu školu.

A sada je sagrađena škola i ovdje u samom mjestu.

Stoga danas blagoslivam ovu našu prvu i novu školu i sve njezine učenike i učitelje

u ime Oca i sina i Duha Svetoga! Amen!

Neka Božji blagoslov prati sve naraštaje budućih njezinih učenika, učitelja zajedno s roditeljima! Amen!

NADZORNIK:

Čast mi je danas biti među vama kada vaše mjesto dobiva novu školu. Poslan sam ovdje u ime kraljevske županijske oblasti kao i kraljevske zemaljske vlade kako bih vam prenio njihove odredbe:

1) U novo sagrađenoj i netom blagoslovljenoj školi u Duga Resi ustraja se četverorazredna obospolna pučka škola s 4 učiteljska lica rimokatoličke vjeroispovijesti.

2) Ravnajući učitelj bit će Gjuro Tomičić, a za učiteljice se imenuju Fanika Raubach i Paula Jakopović.

Za četvrto učiteljsko lice postavlja se Helena Bauer dosadašnja privatna učiteljica na tvorničkoj školi.

MIJA: *E, Jure jesil ti čul kolko je koštala ova škola?*

JURA: *Divani se oko 43 000 krun.*

MIJA: *Tak sam i ja čul. A vlasnik fabrike onaj Jeruzalem dal je samo cigle. Ni se baš iskazal!*

JURA: *Al je dal čuda cigle, oko 200 hiljad i još je neš dal po jeftinijoj cijeni.*

MIJA: *A bome tako i treba. Dost ima.*

JURA: *A svake će godine davat 800 krun za školske potrebe i još 200 krun za nagradu učitelju koji će podučavat dicu njemačkom jeziku.*

MIJA: Kaj god! Bome će još i njemački učit.

JURA: A to će učit dica činovnikov iz fabrike.

MIJA (ogledava zidove):

Bome mi izgleda da ni baš dobro sagrađena škola.

Cele zime je voda na debelo u podrumu bila.

Zato su i zidovi dosta štetovali od smrzavice.

JURA: To ti je zato kaj se ne dela kak se spada.

Puna je vlage.

MARA: Veliju da ima 200 muške dice za školu i 198 curic.

BARA: Neće svi it u školu.

Pa ko će blago na pašu vodit i sve drugo doma delat?

MARA: Je, je neko mora i doma delat.

Al moja će dica it u školu. Pa neće bit nepismena ko ja.

BARA: A, jel ti vidiš da u ovoj školi nema ni klup ni stolcov?

MARA: Da, da čula sam da načelnik ni na vrime naručil, pa je ostal stolar kriv.

BARA: A, on pak veli da mu štrajkaju pomoćniki pa ne može sam tako brzo delat.

MARA: Vidim ja, neće naša dica prvog u školu krenit, jerbo na čem će sidit.

MARA: Barem će nam doma moć više pomoć, kad imamo više posla u jesen.

BARA: A je tako! Svako zlo za neko dobro.



PRABAKE I PRADJEDOVI U ŠKOLSKIM KLUPAMA

Moram vam ispričati kako je to bilo kada je moj pradjed išao u školu.

To je bilo u vrijeme nakon Drugog svjetskog rata. Država se tada zvala Federativna Narodna Republika Jugoslavija, a ova škola se zvala Niža pučka škola. Imala je samo četiri razreda. Ubrzo nakon rata postala je sedmoljetka. A ta sedmoljetka vrijedila je kao niža gimnazija. Nakon nje polagala se mala matura. Broj djece u razredima bio je jako velik. Bilo ih je u razredima više od trideset, pa i do 50. Morali su biti jako poslušni. Zato u to vrijeme u školi nije zvonilo samo svakih 45 minuta. U jednom satu zvonilo je pet - šest puta, prosječno - u ušima đaka. Zvonilo je pogotovo kad je došao neki strogi učitelj koji je dijelio tri vrste šamara. Od prve se jednom okreneš oko sebe, od druge dvaput, a od treće postaneš zvrk.

U to poslijeratno vrijeme nije bilo ničega. Morala su djeca stajati u redu za šećer, pa u redu za sol, pa u redu za ovo pa u redu za ono.

Samo igra nije došla na red.

Najdulje su čekali u redu za meso, kad je mesa bilo.

Još je dulje bilo čekati kad će završiti posljednji sat, ali to je i danas tako.

Tu se ništa nije promijenilo.

Ostalo se sve na sreću ili bismo možda mogli reći nažalost promijenilo.



UGARSKA. — Glavna ulica.





Priča tijekom nastave kažnjavala se udarcem štapom.

Učenici su morali gledati u svoju knjigu i u ni u što drugo.

Svađa je bila strogo zabranjena.

Ukoliko je učitelj učenike nešto pitao, morali su ustati i gledati ga u oči.

Bake i djedovi u školskim klupama

Prije početka nastave

Učenici u školu nisu smjeli doći trčeći, morali su pristojno i polako ući u prostorije institucije.

Pri ulasku su morali skinuti kapu ili šešir, lagano se nakloniti i krenuti direktno prema svojem sjedalu.



Stara školska zgrada 1964. g. srušena je zbog urušavanja školskog poda i slabe gradnje, a na njenom mjestu izgrađena je nova velika škola.



Jedna stara mudrost kaže da se u imenu nalazi cjelovito značenje svake stvarnosti. Tako se naša škola najprije zvala Niža pučka škola, a nakon toga Osnovna škola Duga Resa. 60- tih godina, kada je u našem mjestu sagrađena i druga osnovna škola, naša škola kao starija dobiva ime Prva osnovna škola. Školske godine 1976./77. škola mijenja ime u Osnovna škola „Vladimir Nazor“ jer se te godine obilježavala 100- godišnjica od rođenja tog velikog hrvatskog književnika.

U poučavanju djece izmjenjivao se niz učiteljica, učitelja i ravnatelja koji su s ljubavlju i požrtvovanjem odgajali i obrazovali generacije učenika. Oni su bili nositelji društvenog i kulturnog života u mjestu. Sudjelovali su u osnivanju knjižnice, sportskih klubova, vodili zborove, kazališne družine... Ovo je prilika da ih se prisjetimo i zahvalimo na njihovom radu i djelovanju u školi i izvan nje.



Mame i tate u školskim klupama

DJEVOJČICA: Neki dan sam na tavanu našla mamine slike, spomenare i leksikone.

Hoćeš ih pogledati ? Baš su fora !!

DJEČAK: Pa može...

DJEVOJČICA: Znaš, mama mi je rekla da je ulica uvijek bila puna djece...

Igrali su gumi-gumi, školice, skrivača, crne kraljicepenjali se po drveću...

Baš im je bilo zabavno !!!

A svaku večer u 7.15, trk u kuću gledali crtiće.....

DJEČAK: Baš super !!!!...

.A moj tata kaže da su se u 1.razredu primali u pionire,...nosili plave kape i crvene marame...

DJEVOJČICA: Da, da... znam. To je bila velika svečanost - djevojčice su nosile plave suknje i bijele bluzice.

DJEČAK: A učili su i neko čudno i teško pismo: ćilimicu... ne ..neeee...ćirilicu !

DJEVOJČICA: A joj !!! A možeš li zamisliti da su svaku drugu subotu išli u školu i nosili plave kute . To je grozno !!!

DJEČAK: Auu....

Kako li je tad bilo u školi ?



Nakon rata škola i dalje prati sve specifičnosti odgoja i obrazovanja te svoj rad bazira na svim novinama.

Danas škola broji 443 učenika. Osim u matičnoj školi nastava za učenike od 1. do 4. razreda izvodi se i u tri područne škole: Belavići, Zvečaj i Donji Zvečaj.

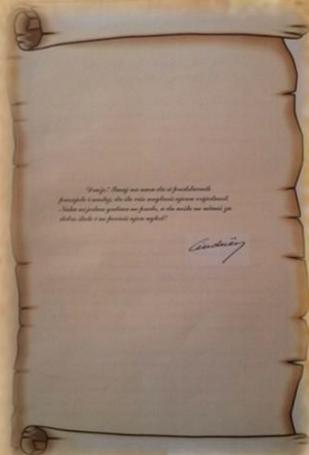
U sastavu škole nalazi se školska športska dvorana (otvorena 1990.g.), školska knjižnica, informatička učionica i školska kuhinja (otvorena 2007.g.).



Škola je poznata po svojim mnogobrojnim uspjesima u redovnoj nastavi, školskim i izvanškolskim aktivnostima, natjecanjima, a osobito športskim. Jedan od najvećih uspjeha ostvaren je u Poreču, 2013. g. gdje su učenice naše škole osvojile 1. mjesto u odbojci na Državnom prvenstvu za Osnovne škole.



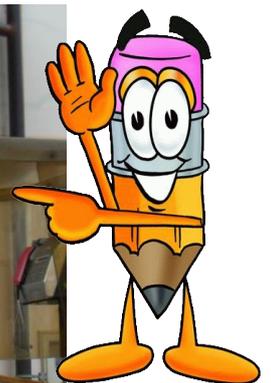
Naša škola ove godine obilježava 110- godinu postojanja, a toliko dugo su u Školsku spomenicu, vrijedni učitelji, pedagozi, knjižničari i ravnatelji vlastoručno zapisivali sve važne pojedinosti iz školskog života. Zahvaljujemo im što su na taj način sačuvali povijest naše škole .



NAŠE PODRUČNE ŠKOLE

PŠ BELAVIĆI

Pedesetih godina, u Društvenom domu, otvara se prva škola u mjestu Belavići. Zbog trošnog stanja postojeće zgrade, 1996. godine učenici i učitelji preseljeni su u Matičnu školu u Dugu Resu. Samo mjesto Belavići ima lijep prirodni položaj jer se razvio uz rijeku Mrežnicu, te dobre prometne veze cestovnog i željezničkog prometa. Zbog toga se smatralo da postoji perspektiva za širenjem mjesta i povećanjem stanovništva pa se donosi odluka o izgradnji nove škole na istom mjestu gdje je bila i stara. U jesen 1998. godine počinje izgradnja škole koja se dovršava krajem kolovoza 1999. godine. Škola ima dvije učionice s kabinetima, sportsku dvoranu, kuhinju te igralište sa stražnje strane. 6.rujna 1999. školska godina 1999./2000. započinje s radom u novoj školskoj zgradi. Nastavu je pohađalo 47 učenika u četiri čista odjela. U narednim godinama smanjuje se broj djece pa zbog toga danas školu pohađa 20 učenika u dva kombinirana odjela.





PŠ ZVEČAJ

Mi smo učenici PŠ Zvečaj. Ima nas osmero. U prvom razredu su: Gabriel Magličić, Sara Magličić i Dino Škrčić. U drugom razredu su Jan Gojak i Ante Skukan. Treći razred čine Adriano Gojak i Uma Rudan. U četvrtom jedan, ali vrijedan, Gora Hari Rudan.

Sigurno se pitate kako to funkcionira, u jednoj učionici sva četiri razreda? Teško, ali i lijepo. Zajedno učimo, slušamo jedni druge, pomažemo jedni drugima (nekada i mlađi pomažu starijima), veselimo se zajedno i tješimo jedni druge kad smo tužni. Veseli smo i zaigrani, ali jako smo dobri našoj učiteljici.

Eto, tako živi naša mala područna škola, u kojoj naučimo sve kao i oni đaci u velikim školama.



PŠ DONJI ZVEČAJ

Škola je svoja vrata otvorila davne 1846. godine pod imenom Dvorazredna općinska škola. Iduće godine škola slavi 170. obljetnicu. U ovih 170 godina izmijenilo se mnogo učitelja kao i učenika koji su se u njoj školovali. Nekoć je to bila osmogodišnja osnovna škola sve do školske godine 1962./63. otkad ovo područno odjeljenje ostaje s četiri niža razreda. Djece je iz godine u godinu sve manje. U školi trenutno rade dvije razredne učiteljice, Mirjana Lisac u 2. razredu te Sanda Halovanić u kombinaciji 1., 3. i 4. razreda. Nastavu vjeronauka obavlja Valentina Tkalac, a engleski jezik predaju Natalija Grgurić i Sanja Halar. U školi kao tehničko osoblje još radi i Nada Fudurić.



By Natalija Grgurić

On English classes we know

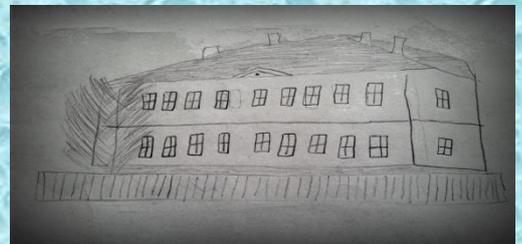
how to keep kids motivated with fun while
they are learning and practicing the essential skills
they will need in school and later in life.

Kids explore new topics, investigate
and find out about the world.

These pages were designed to set young children
on the path becoming curious, creative, caring,
confident individuals. This is how they see their
school through past, present
and their expectations about
their school in future.

Standing next to the river

Once upon a time there was a school
Standing next to the river and acting cool.
Even though it was years ago
We're still talking about it and never letting it go.
Knowing our past and things how they use to be
It made us the greatest pupils we can ever be
In the past it was grey but pretty for sure
You can see it in old pictures
Standing it alone.



Antonijs Bišćan



Karla Kovačić



Silvija Brnadić



Nika Kolić

Today we have school, next to the river, acting so cool.

We know how great our school is

And how blessed we all are with this.

But when we think about future

and the things about to be

We know exactly how our school should be.

For sure we know that our school

Will still standing next to the river

And acting cool.

We just hope that next generations will be

Happy and blessed like we use to be.



Rafaela Došen



Leon Bošnjak



Laura Ana Krijan



MY SCHOOL IN FUTURE

My school in future will be like fairy-tale. Monday's will be like Snow white, girls will be princesses and boys will be young kings. Tuesday's will be Cinderella, everyone has only one shoe. Wednesday's will be Wolf and the seven goats....everday will be something new. Classes will be only three days a week. Pupils will not say „ teacher”, but „school mum”. Kitchen menu will be chosen by children.



Nera Malović

SPORT



Judo ekipa s osvojenim 6. mjestom na DRŽAVNOM natjecanju u Kaštel Sućurcu. S lijeva na desno: Sara Grgurić(5.a), Marija Grgurić(2.a), Iva Tomas-Kosijer(3.a), Antonela Holjevac(6.a) i Hana Tomas-Kosijer(8.a).



Stolnoteniska ekipa s osvojenim 2. mjestom na Poluzavršnom natjecanju.

S lijeva na desno: Ana Stepinac(7.a), Sara Malobabić (7.b), Paula Maradin (7.b), Lana Stepinac (5.a).



Odbojkaška ekipa s osvojenim 3. mjestom na Poluzavršnom natjecanju. S lijeva na desno: 1.red: Marta Stojković(8.b), Hana Moguš(8.a), Lara Maradin,(8.a) - kapetan ekipe, Laura Šimić(6.b), Barbara Stojković(8.b). 2.red: Petra Trček(6.c), Antonela Holjevac(6.a), Rea Malobabić,(6.a), Mia Kovačić(8.a), Matea Vinski(7.a), Ana-Marija Stojković(7.c) i Laura Halavanić(7.c).



Voditelj SŠD "PLAVI ZMAJ"- Tomislav Grgurić

Županijsko natjecanje u nogometu (Ogulin)-4.mjesto. S lijeva na desno:1.red: Niko Polović(5.b), Luka Šeketa(8.a), Florijan Halavanić,(8.b),Valentino Bosiljevac(8.b), 2.red: Filip Kalan(7.a), Mihael Štajduhar(8.a),Grgur Moguš,(7.b), Josip Benković(7.a), Karlo Karlica(6.b).



PLES

Plesna skupina Oš „ Vladimir Nazor“ pod vodstvom učiteljice Natalije Grgurić ove školske godine broji 9 učenika od 5. do 7. razreda. U suradnji s glazbeno -scenskom skupinom učenika 1.a razreda i pod vodstvom učiteljice Sandre Protulipac Tarabić, zajedničkim smo snagama uplesali koreografiju naziva „ Stars“ te po prvi puta sudjelovali u projektu „ Školski plesni virtualni show“ od strane Hrvatskog školskog sportskog saveza. Tako smo po prvi puta osim sudjelovanja na spomenutom projektu snimili i video uradak uz nesebičnu pomoć Foto studija „Nika“ iz Duge Rese.

U organizaciji ZAKUD-a Karlovačke županije i ZOAKD-a Karlovac nastupili smo na 21. Susretu plesnih ansambala Karlovačke županije kao jedina osnovna škola, gdje smo pohvaljeni od strane plesnog pedagoga i koreografa Rajka Pavlića ispred Hrvatskog sabora kulture, koji je posebno pohvalio sudjelovanje nas kao škole te izdvojio našeg jedinog muškog plesača Lovru Novosela kao iznimno talentiranog.

U lipnju ove godine , izuzev nastupa na obilježavanju 110 godina naše škole, nastupamo po drugi puta kao gosti na Plesnoj produkciji POU-a iz Duge Rese pod vodstvom koreografkinje Martine Tomić. Dio naših plesača također će nastupiti kao pratnja našem predstavniku Antunu Stiščaku na Duga Resa Festu.

Nošeni poznatom izrekom: "Veselimo se idućoj školskoj godini jer postoje prečice do radosti, a ples je jedna od njih!"



Glazbeno scenska skupina
1.a, Monika Zlatunić, Nika Vinski, Jana Živčić, Lamia Moguš, Hana Klokočki, Tara Maria Dotlić
s učiteljicom Sandrom Protulipac Tarabić



Ritmička skupina: Nika Škrtić, Ema Trgovčić, Lea Knežević Klarić, Mia Malović, Rea Malobabić, Lana i Ana Stepinac, Sara Malobabić, Lovro Novosel, voditeljica Natalija Grgurić

MAŠTA MOŽE SVAŠTA...

Od prve izgovorene riječi do prve pročitane knjige

Moje prve riječi bile su ove: tata, deda, mama i daj mi pape.

Svoje prve rečenice počela sam izgovarati s dvije i pol godine. Te rečenice nisu bile duge, ali su bile jasne, a najčešća riječ u njima je bila neću. S tri godine sam krenula u vrtić i tada sam postala prava brbljavica.

Iako nisam još znala čitati uvijek sam nešto čitala i čitala. Crvenkapicu sam pročitala kao svoju prvu knjigu. Ha-ha, a sada ću vam otkriti jednu tajnu. Mama mi ju je toliko puta pročitala da sam sve naučila napamet.

Baš sam bila pametna i snalažljiva.

Ela Zausnig, 4.a



Ela Zausnig, 4.a



Rafaela Došen, 4.a



Anja Furdek, 2.a



Lana Bosiljevac, 2.a



Ema Mateša, 2.a

MOJ GRAD

S jedne strane Vinica,
najveće brdo moje.
S druge strane Mrežnica,
blago za oči tvoje.

Zanima li te kako do mog grada doći,
od Karlovca do mene brzo ćeš proći.
Kod prekrasnih resa uspori,
i u Dugoj se Resi odmori.

Armando Dotlić, 2.a

DUGA RESA

Duga Resa lijepo ime nosi,
i njome se svaki Dugorešanin ponosi.
Dugu Resu čuva Vinica,
a vodu daje Mrežnica.

Dimnjak Pamučne tvornice
simbol je Duge Rese i okolice.
U gradu tom od rođenja živim ja
tu sam sigurna i spokojna.

Duga Resa dom je moj,
u njoj ću živjeti cijeli život svoj.

Marija Grgurić, 2.a

Hrvatski jezik

Jezik moj materinski,
jezik koji sam naučila prvi.
Jezik koji živi u meni.
Jezik bez kojega ne idem nigdje,
stalno ga nosim u srcu.
Jezik sa 7 padeža, s nekoliko čudnih slova: č, ć, đ, dž,
lj, nj, š, ž.
Jezik u kojemu nije isto piše li se: lijep ili ljep.
Jezik koji je meni lijep, ljepši, najljepši!

Ema Traovčić, 6.a

Ja hoću biti

Zovem se Lovro. Učenik sam 2. a razreda. Veseo sam, brbljiv i jako se volim družiti s prijateljima. Volio bih kad odrastem biti konobar. Moja sestrična Jelena je učiteljica u školi za konobare. Kad budem njezin učenik trudit ću se biti dobar i puno naučiti. Sviđaju mi se konobari koji rade šarene koktele. Volio bih raditi na šanku uz more. Miješati šarene koktele i zabavljati cure.

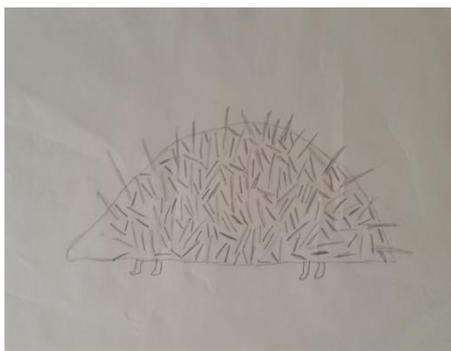
Lovro Maradin, 2.a



Ja hoću biti

Ime mi je Tena. Idem u Osnovnu školu „Vladimir Nazor“ u Dugoj Resi. Pohađam drugi razred. Kada odrastem želim biti slikarica. Trebam završiti Likovnu akademiju kako bih naučila sve o tom zanimanju. Biti slikarica za mene znači da na platno ili papir mogu prenijeti sve što zamislim ili osjećam. Prvo moram završiti osnovnu pa srednju školu, a onda Likovnu akademiju. Moram puno učiti i truditi se kako bih ostvarila svoju želju.

Tena Lipošćak, 2.a



Ivana Delković, 2.b



Moreno Bišćan, 2.b



Gabrijela Katić, 2.b

PRIRODA

Moja prijateljica zove se Priroda. Ona i ja volimo se družiti.

Ima plave oči kao nebo. Kad je ljeto nosi plavu odjeću, a kosa joj je plava kao more. U jesen nosi odjeću od šumskih plodova, a kosu od lišća. Zimi nosi haljinu od snijega i bijeli kaputić, a kosa joj je bijela kao snijeg. Kad dođe proljeće nosi lijepu i zelenu haljinu od cvijeća, a kosa joj je šarena kao duga. Mi se družimo svugdje. Ljeti se družimo na moru i na rijeci. U jesen se družimo u šumi, vinogradu i voćnjaku. Kad dođe proljeće trčimo zelenim livadama i beremo šareno cvijeće. Zimi se družimo na snježnim brežuljcima i grudamo se. Mi smo slični jer se oboje volimo igrati na svježem zraku. Različiti smo jer je ona starija od mene i jer ona ne ide u školu nego ide u pustolovine po cijelom svijetu.

Jedva čekam da iziđem van i da se igramo i družimo.

Matej Trbuščić, 4.a

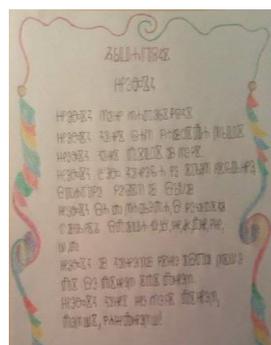
SREĆA

Sastavak o sreći nije mi bilo teško napisati, jer ja znam što me čini sretnom.

Mene čini sretnom kada je moja obitelj zdrava i kad smo svi na okupu. Sretna sam kad se igram sa svojim prijateljicama i kad idem u posjet baki i djedu. Volim pomagati drugim ljudima. Pomognem im u raznim nevoljama. Kada na televiziji vidim siromašnu djecu, jako se rastužim. Mene ne čine sretnom pokloni i slatkiši, već osmijesi one siromašne i bespomoćne djece. Nasmiješeni su zato što im često dolazimo pomoći. Oni su zbog toga jako sretni i zahvalni.

Čovjek je sretan kada može i želi biti nekome koristan.

Lorena Gojak, 4.a



Ema Trgovčić, 6.a



"Glazbala", 4.b

SAM KOD KUĆE

Napokon je došao i taj dan. Roditelji na poslu, a ja sam kod kuće. Razmišljao sam samo o kompjuteru. Nisam ništa radio, samo sam ležao, gledao TV-e i igrao igrice na kompjuteru. A trebao bih pospremiti sobu i napisati zadaću... Znao sam da imam obaveza, ali nisam si mogao pomoći. TV-e, kompjuter, TV-e, kompjuter. Bio sam sretan što sam sam i mogu raditi što želim. Tu i tamo sreću su mi pomutile misli o obavezama koje su me čekale, ali nisam se dao smesti. Kada su roditelji došli kući nisu ništa trebali reći. Morao sam izvršiti sve obveze što je trajalo cijelo popodne. Više mi nije palo na pamet da si priuštim toliku sreću kada sam sam kod kuće.

Jan Noa Perošić, 4. a

PŠENICA I MAK

Jednog prekrasnog proljetnog jutra pšenica se probudila umivena jutarnjom rosom. Protrljala je svoje pospane oči i vrisnula:

PŠENICA: Aaaa! Tko si ti?

MAK: Dobro jutro! Ja sam tvoj novi susjed.

PŠENICA: Zar ne znaš da nije pristojno plašiti dame?

MAK: Oprostite vi zlatna damo, da se predstavim moje ime je Mak.

PŠENICA: Drago mi je gospodine Mak, a ja sam Pšenica ovih zlatnih njiva kraljica. Hoćemo li se igrati?

MAK: Može, jeste li za ples na vjetru?

PŠENICA: Uvijek!

I tako su svaki dan pšenica i mak plesali svoj ples i zagrljeni se njihali na proljetnom vjetru dok na njivu nije stigao veliki kombajn.

PŠENICA: Dragi moj crveni prijatelju došlo je vrijeme da se oprostimo. Tebe će iščupati a mene požeti. Završit ću u mlinu gdje će od mene napraviti brašno, a ti ćeš možda biti u kakvoj vazi ili buketu poljskog cvijeća.

MAK: Ali, zar je našem prijateljstvu došao kraj draga moja zlatna prijateljice!

PŠENICA: Nije to kraj, moje se putovanje još nastavlja. Od mene će napraviti mirisni kruh, ukusne kolače i slasna peciva koja dječica jedu za doručak.

MAK: Tko zna možda se i sretnemo na nekom stolu ili u kolaču. Doviđenja do ponovnog susreta!

PŠENICA: Doviđenja!

Lara Križanić, 4. a

Bajka o maslačcima

Jednom davno, na jednoj šarenoj cvjetnoj livadi bilo je puno krasnih, žutih maslačaka.

Prije mnogo godina, ti maslačci su bili prekrasne vile i vilenjaci, ali ih je zla vještica pretvorila u maslačke. Jednog dana na livadu je došla dražesna, mala djevojčica. Bila je siromašna, ali je imala čudesnu moć. Razumjela je biljke. Čula je kako maslačci zovu upomoć. Upitala je kako im može pomoći. Maslačci joj odgovoriše: „Jednostavno, moraš naći plavi cvijet, on vješticu može pretvoriti u pepeo.“ Djevojčica je rekla: „U redu, idem onda.“ Put do tamo je bio pun opasnosti: trnja, vukova, provalija... Ipak, plavi cvijet je našla na visokoj planini. Došla je do dvora zle vještice i uspjela je uništiti. Maslačci, odnosno vile i vilenjaci su joj beskrajno zahvaljivali i više nikada nije bila siromašna.

Eto, još jedna bajka završava sretno. Ako vam se svidjela, napišite i vi svoju bajku o maslačcima.

Laura Ana Krijan, 3. b



Roberta Vižintin, 3. b

Stiglo nam je proljeće, 2. b





Matea Vinski, 7.a



Petra Krivačić, 7.a



Lovro Novosel, 7.c

Monolog jednog potoka

Potok sam i moj put počinje visoko u planinama. Ispod jedne velike stijene je moj izvor. Prolazim kroz mnoga mjesta, polja i livade. Širok sam, bistar i na mjestima brz. Po cijeli dan tečem od izvora prema ušću. Ušće je kraj mog put. Volim kad sam čist i kad u meni žive ribice, račići, žabice. Volim i kad se djeca igraju u mojoj blizini. Ne volim kad ljudi bacaju smeće u mene i oko mene. Želim svima poručiti neka čuvaju prirodu i ne zagađuju okoliš!

Anja Grgurić, 3.b



Petra Furdek, 3.b



Nera Malović, 3.b

BISERI IZ ŠKOLSKIH KLUPA

Sat je likovne kulture. Učiteljica objašnjava što je portret pa upita:

Kako se zove kad slikaš samoga sebe?

Džiže se jedna ruka u zrak i učenik ponosno izusti:
Selfie!

* * *

Na satu engleskog jezika ponavljaju se nove riječi.

Učiteljica prozove jednog učenika i upita ga:

Kako se na engleskom kaže klokan?

On misli, misli pa umjesto kangaroo /kenge'ru:/ kaže:
Kloukn.

* * *

Pita učiteljica matematike učenika:

Koliko je osam puta sedam?

Učenik šuti. Nato će drugi učenik:

Ma daj, to svatko zna.

Učiteljica se okrene tom drugom učeniku:

Pa koliko je?

Ovaj k'o iz topa ispali:

Pa pedeset četiri!

* * *

Na satu prirode učiteljica pita učenike da objasne razliku između livade i pašnjaka. Javlja se jedan učenik i odgovara:

Na livadi pasu krave, a na pašnjacima ovce.

* * *

Na istom tom satu učiteljica nakon usmenog ispitivanja učenika kaže:

Ništa nisi naučio, evo ti jedan.

A učenik će njoj:

Pa dobro, bolje išta nego ništa.

* * *

Na prošlom satu povijesti učenici su učili feudalno društvo. Prije nego je učiteljica nastavila s novim gradivom, prozove jednog učenika te ga pita:

Što je feudalno društvo?

Nakon kratkog razmišljanja, učenik će:

To je kada se feudalac sastane sa svojim društvom.

* * *

Na satu matematike učiteljica pita učenike imaju li svi geometrijske bilježnice. Jedna joj učenica odgovara:

Da, da, ja imam i „kockastu“.

Ako ti meni pokažeš bilježnicu na kockice, dam ti 5.

Tada se učenica sjeti da se u bilježnici nalaze kvadratići, a ne kockice.

* * *

Učiteljica glazbene kulture pita učenike:

Što mislite, što su dude?

Jedan će učenik sa smiješkom:

Pa to su, valjda, cice.

Učiteljica:

To je instrument.

ANKETA



„ Čitalačke navike “ provedena među učenicima 5.-8.raz. OŠ „Vladimir Nazor“, Duga Resa
Čitajmo sve što nam dođe pod ruku i što nas zanima

Provedenom anketom dobili smo uvid u čitalačke navike učenika naše škole. Najviše se čitaju lektirna djela, a mjesečno učenici većinom pročitaju jednu knjigu i to opet lektirno djelo.

Problem čitanja postoji i sve se više o njemu govori.

Koje su koristi čitanja, odnosno knjiga?

Knjigama

- razvijamo um
- proširujemo vokabular
- potičemo kreativnost
- otkrivamo mudrosti
- se zabavljamo



	5.raz.	6.raz.	7.raz.	8.raz.
Najdraže lektirno djelo	M.Lovrak Družba Pere Kvržice	J. Verne 20000 milja pod morem	B. Prosenjak Divlji konj	J. Verne 20000 milja pod morem
Najdraža knjiga	J.K.Rowling Harry Potter	J.K.Rowling Harry Potter	J.K.Rowling Harry Potter	J.K.Rowling Harry Potter
Prosječno mjesečno pročitanih knjiga	3	1	1	1
Ljubav prema čitanju 1. ne volim čitati 2. malo volim čitati 3. osrednje volim čitati 4. dosta volim čitati 5. jako volim čitati	4	3	3	3
Znanje o poznavanju prve tiskane knjige u Hrvata(Misal po zakonu Rimskog dvora)	NISU UČILI	7%	85%	70%

Svi pisci čitaju mnogo i neprestano jer time održavaju svoj um britkim i proširuju vokabular. Dakle, želimo li se ljepše izražavati, pismeno ili usmeno, knjige su mjesto gdje ćemo sve to pronaći.

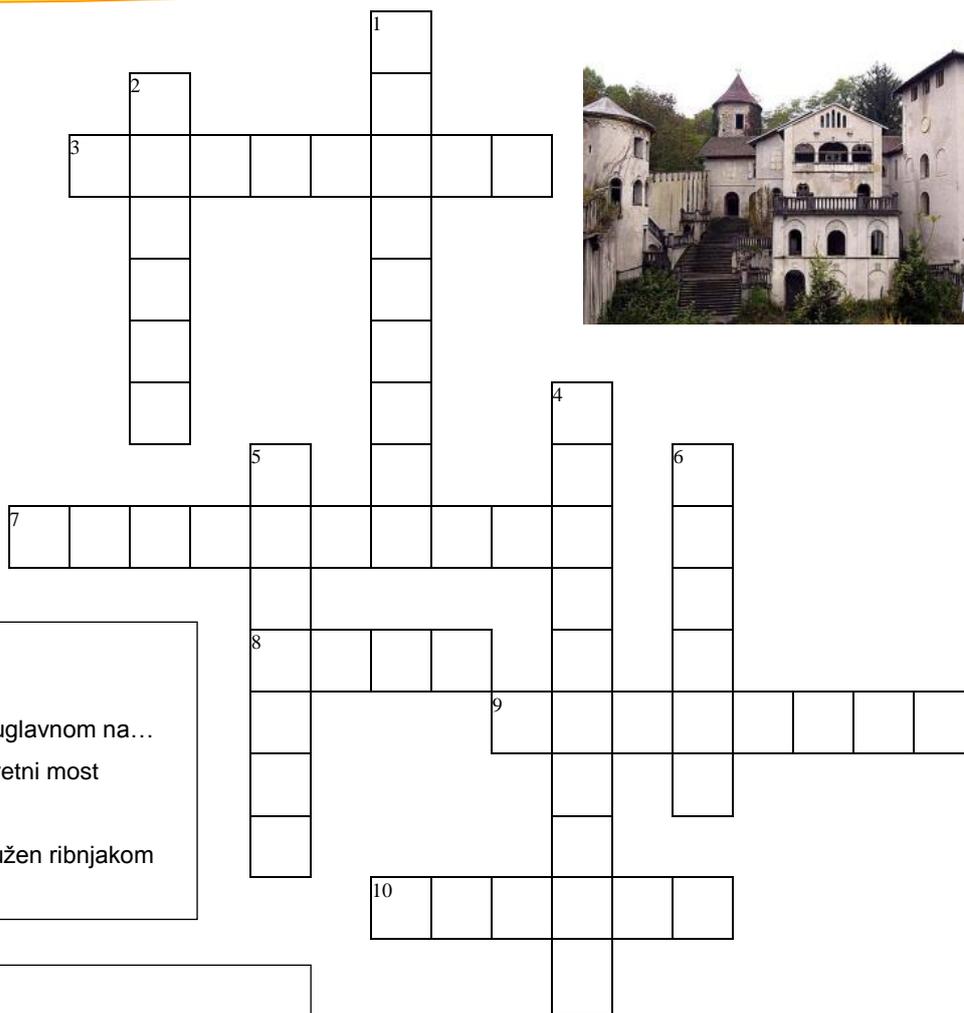
S prvim bajkama, prekrasno ilustriranim slikovnicama, trebaju nas upoznati roditelji. Dokazano je da vrlo mali broj roditelja čita svojoj djeci u ranoj dobi pa je zato Unicef pokrenuo projekt „Čitaj mi“.

Unicefovo istraživanje pokazalo je i da 4% jednogodišnjaka, 2% trogodišnjaka i 1% šestogodišnjaka u Hrvatskoj nema niti jednu slikovnicu. Oko tisuću djece nema pristupa ranom čitanju i razvijanju rane pismenosti. Za obitelji s nižim primanjima slikovnice su često nedostupne. Zato im je cilj kampanjom „Čitaj mi“ obuhvatiti sve roditelje i djecu, a čitanje učiniti bliskom navikom roditelja i djece za koju je dovoljno izdvojiti već 15 minuta dnevno.

Josipa Spudić,7.c, Marija Bišćan,7.c
Ana Marija Stojković,7.c, Matea Kapelić,7.c

"Knjiga je prijatelj koji nikada ne razočara."

MOZGALICE



Vodoravno

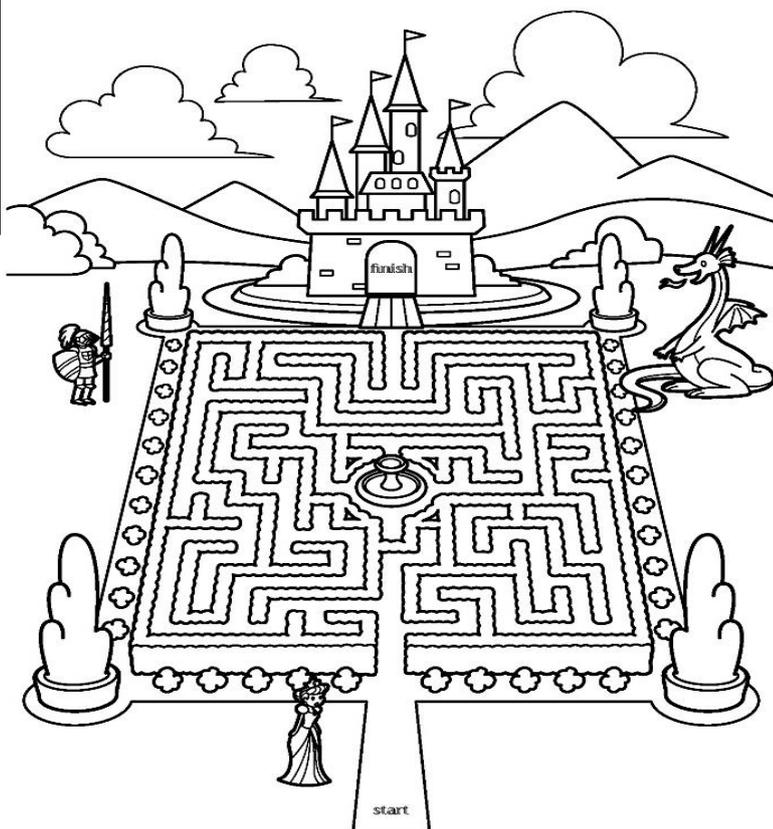
- 3. Stari grad uz rijeku Dobru
- 7. Stari gradovi smješteni su uglavnom na...
- 8. Spominje se u 13. st. , pokretni most
- 9. Stari grad na slici
- 10. Stari grad, u prošlosti okružen ribnjakom

Okomito

- 1. Nalazi se na klisuri iznad Korane
- 2. Poznat još i kao Tržan grad
- 4. Posjedovali su većinu starih gradova u našoj županiji
- 5. Stari grad iznad Karlovca
- 6. Izgradio ga je Bernardin Frankopan

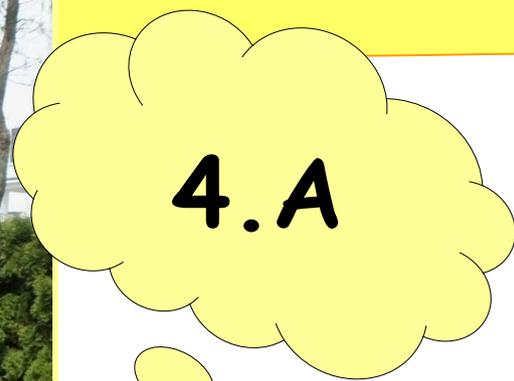
BRZO RAČUNAJ...

Kula ima 6 katova.
Na svakom katu su 4 zmaja.
Koliko ukupno katova ima kula?



3.a i 3.b razred

MALI I VELIKI



Borna Benković, Tonino Bešenić, Florijan Biščan, Petar Biščan, Rafaela Došen, Lorena Gojak, Mateo Holjevac, Karlo Klokočki, Lara Križanić, Mihael Matešić, Filip Mihalić, Jan Noa Perošić, Antonio Sinovčić, Anamarija Sviben, Emma Tomac, Sara Tomac, Matej Trbuščić, Iva Vinski, Ela Zausnig, učiteljica Gordana Krstulić

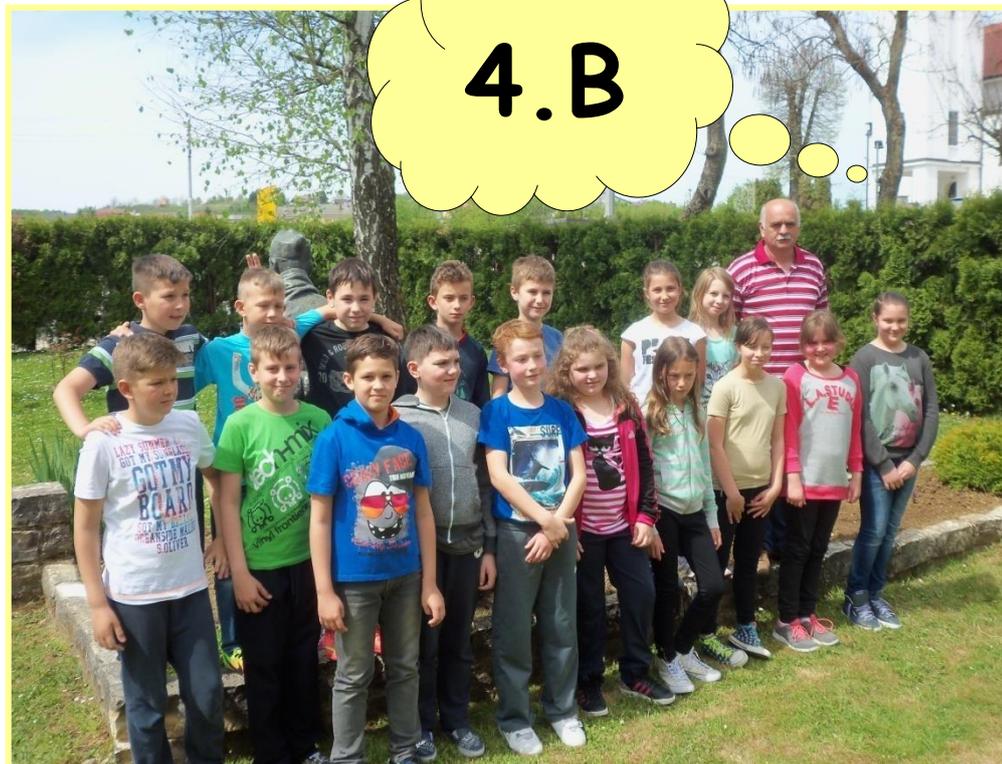
Moj 4.b razred

Završilo je ljeto. Došao sam u četvrti razred. Bilo je malo teže učiti, ali sam se privikao. Učitelj je super, uvijek nam pomaže u svemu i jako mi je drag. On voli kada mi naučimo gradivo i sretan je kada netko dobije pet. Asistentica Nikolina je isto predobra, pogotovo kada nekog izvlači iz nevolje. Kada pišemo testove ne voli da itko dobije jedinicu.

Moji prijatelji i prijateljice su super. Svi smo po nečemu različiti, naprimjer Karlo igra nogomet, a Ivan Arlešić svira klavir, Elena ide na gimnastiku. Svi su mi jednako dragi.

Kada odem u peti razred svi će mi jednako nedostajati, a pogotovo učitelj i asistentica.

Dorian Krivačić



Ivan Arlešić, Dino Biličić, Gabrijel Blašković, Noa Čačić, Dominik Dobrinić, Danijela Grgurić, Viktorija Halovanić, Ivona Jakšić, Ivan Katić, Dorian Krivačić, Tina Mihalić, Karlo Movre, Dora Petrunić, Elena Radelić, Zdravko Radočaj, Matea Tomašić, Patrik Tuškan, Viktorija Mešić, učitelj Ivica Lisac

MATURANTI



8.A i B



RASTANAK S OSNOVNOM ŠKOLOM

Djevojčica u rozim hlačama, rozoj majici i bijelim balerinkama stoji na vratima svog stana. Na leđima nosi prekrasnu novu torbu, mama ju slika, a ona nestrpljivo čeka da konačno krene u tu školu. Sjećam se i danas tog svog prvog dana škole.

Na kraju sam osmog razreda. Sada kad pogledam unazad, ne vjerujem da je već toliko vremena prošlo. Kao da je jučer bio taj moj veliki dan škole, to uzbuđenje i nestrpljenje. Većina mojih prijatelja sa mnom je od prvog razreda, nekoliko ih je došlo u petom, a neki su nas i napustili. Dobra smo ekipa, poznajemo se, odrasli smo zajedno. Mislim da će mi nedostajati šale naših dečkiju, njihove gluposti i nestašluk, šetnje po ovim poznatim hodnicima, ova za mene poznata okolina. Nedostajat ćete mi i vi učitelji, možda ne svi jednako, ali neke sigurno neću zaboraviti. Najviše će mi nedostajati moje prijateljice s kojima provodim najviše vremena, dijelim sve tajne, sreću i tugu. Osnovna škola ostat će mi u lijepom sjećanju, ali sada je vrijeme za odlazak.

Ona djevojčica s početka ove priče završava jedno poglavlje u svom životu. Sretna sam zbog lijepih uspomena i veselih i bezbrižnih osnovnoškolskih dana. Okrećem novu stranicu, i idem dalje...

Lara Maradin, 8.a

8.a Karlo Biličić, Tin Biličić, Ante Blašković, Patrik Bosanac, David Furdek, Mia Grospić-Živčić, Mia Kovačić, Patricija Maležić, Lara Maradin, Hana Moguš, Adriana Željka Perušić, Dino Petrak, Josip Petrak, Josip Poljak, Marko Prpić, Eva Rendić, Leonardo Šeketa, Luka Šeketa, Mihael Štajduhar, Hana Tomas Kosijer, Matteo Vukmanić

8.b Mark Banjavčić, Filip Berislavić, Antonio Bišćan, Ivan Bosiljevac, Valentino Bosiljevac, Laura Cindrić, Leon Cvitković, Ivan Fudurić, Mihaela Fudurić, Florijan Halavanić, Leona Joha, Josip Jurčević, Leonardo Katić, Monika Lauš, Petra Matičić, Ivona Movre, Marko Polović, Barbara Stojković, Marta Stojković, Matej Šlat, Ana Marija Živčić, Renato Živčić

Još jedna uspješna školska godina...

Dobro došli prvašići!
SHEMA ŠKOLSKOG VOĆA
MY GREEN TOYS

Dani kruha u OŠ Vladimir Nazor
AKADEMIK VLADIMIR PAAR PONOVO U DUGOJ RESI
I u mom gradu Vukovar svijetli!

Zanimanja u zavičaju- 2.razredi posjetili Aquaestil d.o.o.
NOVI SUSRET S VELEČASNIM ODILONOM!

Sveti Nikola u našoj školi- radost svim učenicima
Božićne radionice za roditelje

BETLEHEMSKO SVJETLO U OŠ „VLADIMIR NAZOR“
Naša tradicionalna humanitarna akcija za Božić
Božićni koncert

Zapažen uspjeh na gradskom/općinskom Lidranu
Maškare i Valentinovo u našoj školi

25.2.2015. DAN RUŽIČASTIH MAJICA
Županijska izložba/natjecanje LIK 2015.

„Stjepan Kranjčić - Tvoja sam svijeća“ - nagrada Luciji Rutar
Prva mjesta na Županijskim natjecanjima iz povijesti i zemljopisa
Županijske pobjednice u odbojci- ekipa OŠ „Vladimir Nazor“

Dan otvorenih vrata- roditelji prvašića u školi

Ožujak 2015. - otvorili smo službenu facebook stranicu škole
21. OŽUJAK - OBILJEŽILI SMO SVJETSKI DAN SINDROMA DOWN

Oprostili smo se od učitelja Josipa Lončara
„Školski plesni virtualni show“ - ritmička i glazbeno - scenska skupina
Terenska nastava 3.a i 3.b razreda- županija

Posjet gradonačelniku- 2.a i 2.b

Državno natjecanje u judu -ekipa OŠ V. Nazor OSVOJILA 6. MJESTO
Nagrađeni i pohvaljeni na likovnom natječaju „Slavini mladi akvarelisti“

Objavljena zbirka pjesama Brune Došena „Anđeli“

OBILJEŽEN DAN PLANETA ZEMLJE

Vode u zavičaju, šuma i livada - IUN trećih i četvrtih razreda
Palčić gore- 8.a kupnjom majica sudjelovao u humanitarnoj akciji

Obilježen Međunarodni dan knjige- Kviz „Volim čitati“

„NOĆ KNJIGE“ U DUGOJ RESI - sudjelovanje naših učenika
29. travnja - Svjetski dan plesa u PŠ Belavići- Radionica Studia 23

UČILI SMO, RADILI, NATJECALI SE,
POBJEĐIVALI, ALI I GUBILI...
SVE TO I JOŠ MNOGO VIŠE!